

Daniel Kitabı - Sayı Yüz Yirmi Sekiz

Mesih'in vaftizi ve ayartılmasının peygamberlik açısından önemi: üç dünya gücünün özelliklerinin açığa çıkarılması

Jeff Pippenger
2024-03-10

Mühürlenme, Vahiy'in on sekizinci bölümündeki kudretli melek 11 Eylül 2001'de indiğinde başladı. Onun inişi, 11 Ağustos 1840'ta Vahiy'in onuncu bölümündeki meleğin inişiyle ve ayrıca Mesih'in vaftizinde Kutsal Ruh'un inişiyle simgelenmişti. Mesih'in vaftizi, New York şehrinin büyük binaları yıkıldığında geç yağmurun ineceğine işaret eder. Yukarıdan gelen güç harekete geçti ve aynı zamanda o sırada aşağıdan (dipsiz çukur) gelen güç de kendini gösterecekti; çünkü Tanrı'nın Sözü asla boşa dönmez.

İsa Mesih vaftiz edildiğinde, hemen çöle gitti ve kırk gün oruç tuttu; bunun ardından Şeytan tarafından üç kez ayartıldı. Bu üç ayartmanın her biri, dünyayı Armagedon'a götüren üç gücün her birinin başlıca özelliklerini temsil eder. Bu üç ayartma şunlardır: ejderhanın özelliği olan kibir; canavarın özelliği olan iştah; ve sahte peygamberin özelliği olan cüretkarlık. Kibir ve kendini yüceltme, Yeşaya'nın klasik tasvirinde Lucifer tarafından temsil edilir.

Gökten nasıl da düştün, ey Lucifer, sabahın oğlu! Ulusları zayıflatan sen, nasıl da yere indirildin! Çünkü yüreğinde şöyle dedin: Göğe çıkacağım, tahtımı Tanrı'nın yıldızlarının üzerine yücelteceğim; toplantı dağında, kuzeyin taraflarında oturacağım; bulutların yüksekliklerinin üzerine çıkacağım; Yüceler Yücesi gibi olacağım. Ama sen cehenneme, çukurun derinliklerine indirileceksin. Seni görenler sana dikkatle bakacak ve düşünüp şöyle diyecek: Yeryüzünü titreten, krallıkları sarsan adam bu mu? Yeşaya 14:12-16.

Lucifer kalbinde beş kez "Ben yapacağım" diye ilan eder. Şeytan, bir zamanlar "ışık taşıyıcısı" (Lucifer) diye adlandırılan ve artık yalnızca karanlığı taşıyan, "ulusları sarsan" odur. Peygamberlik bağlamında "uluslar"la ilişkilendirilir; çünkü ulusların kötü ittifakının ve Vahiy kitabının on yedi ve on sekizinci bölümlerinde tanımlanan tüccarlar ittifakının lideridir.

"Krallar, hükümdarlar ve valiler, kendi üzerlerine Mesih karşıtının damgasını koymuşlardır ve Tanrı'nın buyruklarını tutanlar ve İsa'nın imanına sahip olanlarla, yani kutsallarla savaş açmaya giden ejderha olarak tasvir edilmektedirler." Testimonies to Ministers, 38.

Mesih'in vaftizi sırasında Kutsal Ruh indi; bu, tip olarak 11 Eylül 2001 sonrasını temsil ediyordu. Vaftizinden sonra Şeytan, dünyadaki krallıkları yönetmek için kullandığı gücü Mesih'e vermeyi teklif ederek onu ayarttı; çünkü Âdem'in düşüşüyle birlikte Şeytan, dünyanın krallıklarının hükümdarı olmuştu.

Ve İblis onu yüksek bir dağa çıkararak, bir anda dünyanın bütün krallıklarını ona gösterdi. İblis ona dedi ki: "Bütün bu yetkiyi ve onların görkemini sana vereceğim; çünkü bana teslim edilmiştir ve onu dilediğime veririm. O halde bana taparsan, hepsi senin olacaktır." İsa ona şöyle karşılık verdi: "Çekil önümden, Şeytan! Çünkü yazılmıştır: 'Tanrının Rab'be tapacaksın ve

yalnız O'na kulluk edeceksin.” Luka 4:5-8.

Papalık Roma'sının (canavar) iki temel özelliği, zinası ve dağıttığı zehirli "yiyecek" ve içecektir.

Buna rağmen, sana karşı birkaç şeyim var; çünkü kendini kadın peygamber ilan eden o kadın İzebel'e, öğretmesine ve kullarımı zina etmeye ve putlara sunulan şeyleri yemeye saptırmasına izin veriyorsun. Vahiy 2:14.

Onun sunduğu "yemek" ve içecek, onun sahte öğretileridir.

Babil'e isnat edilen büyük günah şudur: O, 'fuhşunun gazabının şarabını bütün uluslara içirdi'. Dünyaya sunduğu bu sarhoşluk kadehi, yeryüzünün ileri gelenleriyle kurduğu gayrimeşru ittifakın sonucu olarak benimsediği sahte öğretileri temsil eder. Büyük Mücadele, 388.

Katolikliğin canavarı da büyüleriyle dünyayı aldatır; bu da yine içe alınan bir şeydir.

Ve mum ışığı artık içinde hiç parlamayacak; ve damadın ve gelinin sesi artık içinde hiç duyulmayacak: çünkü senin tüccarların yeryüzünün büyükleriydi; çünkü büyüleriyle bütün uluslar aldatıldı. Vahiy 18:23.

"Büyücülük" olarak çevrilen Yunanca kelime pharmakeia olup ilaçlar anlamına gelir. Elindeki altın kâse, yalnızca şarap içmek için bir kâseyi değil, aynı zamanda büyü tıbbi iksirlerinin hazırlandığı ve dağıtıldığı kâseyi de temsil eder. Günümüz dünyasında, o büyü iksirler artık kâseden ziyade iğnelerle verilmektedir. Yakında çıkacak Pazar yasasından sonra Şeytan görüldüğünde, şifa mucizeleri gerçekleştirecek. Papalığın iksirleri ve sahte öğretileriyle bağlantılı mucizeler, Şeytan'ın Mesih'e taşı ekmeğe dönüştürerek bir mucize yapmasını söylemesiyle temsil edildi.

Pazar yasasından önceki ve sonraki peygamberlik tarihi aynı niteliklere sahiptir. ABD'de Pazar yasasına götüren, Adventizm için "canavarın sureti" sınanma dönemi, bütün dünya için "canavarın sureti" sınanma döneminin bir örneğidir. Bu nedenle bize, "aynı krizin dünyanın her yerinde halkımızın üzerine geleceği" bildirilmiştir.

Pazar yasasının ardından Şeytan tarafından gerçekleştirilen şifa mucizeleri, 11 Eylül 2001'de başlayan süreç boyunca dayatılan sözde tıbbın "büyücülükleri"ni temsil eder. İsa şöyle dedi: "İnsan yalnız ekmeğe değil, Tanrı'nın her sözüyle yaşar." Roma'nın "yiyeceği", Tanrı'nın Sözü'nün üzerine koyduğu gelenek ve göreneklerdir.

Amerika Birleşik Devletleri'nde, kilisenin kurum ve uygulamalarına devletin desteğini sağlamak için halen yürütölmekte olan hareketlerde, Protestanlar papacıların izinden gidiyor. Hatta daha da ötesi, Papalığın Eski Dünya'da yitirdiği üstünlüğü Protestan Amerika'da yeniden kazanmasına kapı açıyorlar. Ve bu harekete daha büyük bir anlam kazandıran şey, düşünölen başlıca amacın Pazar gününün tutulmasının zorla dayatılması olmasıdır—kaynağı Roma olan ve otoritesinin işareti olarak sahiplendiği bir gelenek. Protestan kiliselerine nüfuz eden ve onları, Papalığın kendilerinden önce yaptığı aynı Pazar gününü yüceltme işini yapmaya sevk eden şey, Papalığın ruhudur—dünyevi adetlere uyum sağlama ruhu, Tanrı'nın buyruklarının üstünde insan geleneklerine hürmet etme ruhu. The Great Controversy, 573.

Gelenek ve görenek, canavarın putperestliğini yüceltmek için Tanrı'nın Sözü'nün yerine koyduğu öğretisel "gıdadır".

Roma Kilisesi'nin putperestlik suçlamasından kendini nasıl aklayabileceğini göremiyoruz. Gerçi, bu imgeler aracılığıyla Tanrı'ya ibadet ettiğini ileri sürüyor; İsrailoğulları da altın buzağının önünde eğildiklerinde böyle yapmışlardı. Ama Rab'bin öfkesi onlara karşı alevlendi ve birçoğu öldürüldü. Tanrı onları dinsiz putperestler olarak ilan etti ve bugün de azizlerin ve sözde kutsal adamların imgelerine tapınanlara karşı göklerin kitaplarına aynı kayıt düşülmektedir.

Ve işte Protestanların büyük bir beğeniyle bakmaya başladıkları ve nihayetinde Protestanlıkla birleşecek olan din budur. Ne var ki bu birlik Katoliklikte bir değişimle gerçekleşmeyecektir; çünkü Roma asla değişmez. O, yanılmazlık iddiasında bulunur. Değişecek olan Protestanlıktır. Protestanlığın liberal fikirleri benimsemesi onu Katoliklikle el sıkışabileceği bir noktaya getirecektir. "Kutsal Kitap, Kutsal Kitap, imanımızın temelidir," Luther'in zamanında Protestanların haykırışı buydu; Katolikler ise, "Kilise Babaları, örf, gelenek," diye haykırıyordu. Şimdi ise birçok Protestan öğretilerini Kutsal Kitap'tan kanıtlamakta zorlanıyor; yine de çarmıhı gerektiren gerçeği kabul edecek ahlaki cesarete sahip değiller; bu nedenle hızla Katoliklerin zeminine geliyorlar ve gerçeğin etrafından dolaşmak için ellerindeki en iyi argümanları kullanarak Kilise Babalarının tanıklığını ve insanların gelenekleriyle buyruklarını öne sürüyorlar. Evet, on dokuzuncu yüzyılın Protestanları, Kutsal Yazılar konusundaki imansızlıklarında Katoliklere hızla yaklaşmaktadır. Fakat bugün Roma ile Luther, Cranmer, Ridley, Hooper ve asil şehitler ordusunun Protestanlığı arasında, bu adamlara Protestan adını kazandıran protestoyu yaptıkları zamandaki kadar geniş bir uçurum vardır.

Mesih bir Protestandı. O, Tanrı'nın öğüdünü kendileri aleyhine reddeden Yahudi ulusunun şekilci ibadetine karşı çıktı. Onlara, öğreti diye insan buyruklarını öğrettiklerini ve sahtekâr, ikiyüzlü olduklarını söyledi. Kireçle badanalı mezarlar gibi dıştan güzeldiler, ama içleri pislik ve çürüme ile doluydu. İslahatçıların kökeni Mesih ve elçilere dayanır. Onlar çıkıp biçim ve ayin dininden ayrıldılar. Luther ve takipçileri ıslah edilmiş dini icat etmediler. Onu yalnızca Mesih ve elçiler tarafından sunulduğu şekliyle kabul ettiler. Kutsal Kitap bize yeterli bir rehber olarak sunulmuştur; ama papa ve görevlileri, sanki bir lanetmiş gibi, onu halktan uzaklaştırırlar; çünkü o, onların iddialarını açığa çıkarır ve putperestliklerini azarlar. Review and Herald, 1 Haziran 1886.

Spiritüalizmin temelini oluşturan şifa mucizeleri onun asıl işidir.

Birçok kişi, ruhsal tezahürleri bütünüyle medyumun sahtekârlığına ve el çabukluğuna bağlayarak açıklamaya çalışır. Ancak, hilekârlığın sonuçlarının sık sık gerçek tezahürler diye yutturulduğu doğru olmakla birlikte, dikkate değer doğaüstü güç gösterileri de olmuştur. Modern spiritizmin başladığı o gizemli vurma sesleri, insani hile ya da kurnazlığın sonucu değil, ruhları mahveden aldanışların en başarılılarından birini bu yolla ortaya koyan kötü meleklere doğrudan işiydi. Birçok kişi, spiritizmin yalnızca insan işi bir aldatmaca olduğuna inanarak tuzağa düşecek; doğaüstü saymaktan başka çare bulamayacakları tezahürlerle yüz yüze geldiklerinde aldatılacak ve bunları Tanrı'nın büyük gücü olarak kabul etmeye sevk edilecekler.

Bu kişiler, Şeytan ve onun adamları tarafından gerçekleştirilen harikalarla ilgili Kutsal Yazıların tanıklığını göz ardı ediyor. Şeytani yardım sayesinde Firavun'un büyücüleri Tanrı'nın işini taklit edebildiler. Pavlus, Mesih'in ikinci gelişinden önce benzer şeytani güç tezahürlerinin olacağını belirtir. Rab'in gelişinden önce, "Şeytan'ın bütün güç, belirtiler ve yalancı harikalarla ve haksızlığın her türlü aldaticılığıyla işleyişi" olacaktır. 2 Selanikliler 2:9,10. Ve elçi Yuhanna, son günlerde ortaya çıkacak mucizeler yapma gücünü anlatırken şöyle der: "Büyük harikalar yapar; öyle ki insanların gözü önünde gökten yere ateş indirir; ve yapmaya gücü yettiği o mucizeler aracılığıyla yeryüzünde yaşayanları aldatır." Vahiy 13:13,14. Burada salt sahtekârlıklardan söz edilmiyor. İnsanlar, Şeytan'ın adamlarının yapma gücüne sahip oldukları mucizelerle aldatılır; yapıyormuş gibi göründükleriyle değil. Büyük Mücadele, 553.

Örf ve adetlere dayanan sahte öğretiler, mucizelerin spiritüalist tezahürleri, sahte tıbbi-endüstriyel sanayi ve kilise siyasetinin devlet siyasetiyle birleşimi, Katolikliğin canavarına ait niteliklerin tümüdür. Gurur, ejderha gücünün bir özelliğidir. Küstahlık, dinden dönmüş Protestanlığın sahte peygamberinin bir özelliğidir.

Kutsal Ruh'la dolu olan İsa, Şeria'dan döndü ve Ruh tarafından çöle götürüldü. Kırk gün boyunca İblis tarafından denendi. O günlerde hiçbir şey yemedi; günler bittiğinde acıktı. İblis ona dedi: "Eğer Tanrı'nın Oğluyun, şu taşın ekmeğini emret." İsa ona şöyle karşılık verdi: "Yazılmıştır: İnsan yalnız ekmelele yaşaymaz, Tanrı'nın her sözüyle yaşar." Luka 4:1-4.

Varsayım, yeterli kanıt ya da ispat olmadan bir şeyi doğru kabul etme eylemini veya durumunu ifade eden bir isimdir. Eksik ya da yetersiz bilgiye dayanarak bir yargıda bulunmayı ya da bir sonuca varmayı içerir. Varsayım, tam olarak gerekçelendirilmemiş olsa bile, kişinin kendi varsayımına belirli bir güven duymasını da ima edebilir.

Sapmış Protestanlık, Tanrı'nın Sözü'nden bu hatalı düşüncüyü destekleyecek hiçbir kanıt olmaksızın Pazar gününü Tanrı'nın ibadet günü olarak kabul etmiştir; üstelik bunu, sloganı "yalnızca Tanrı'nın Sözü" olan Protestan olduklarını bile bile açıkça beyan ederken yaparlar; Martin Luther'in ilan ettiği gibi, "Sola Scriptura!" Bunu, Roma Kilisesi'nin gelenek ve göreneklerine dayanarak ya da belki de atalarından kalma, genel kabul görmüş bir miras olarak kabul etmeyi seçerler. Üçüncü meleğin gür çağrısıyla, Kutsal Kitap'tan ileri sürülebilecek, güneşe tapınmayı haklı gösterecek hiçbir gerekçe bulunmadığı gerçeği açıkça ortaya çıkacaktır ve o zaman, hatalı varsayımlarında ısrar edenler canavarın işaretini alacaklardır.

Eğer gerçeğin ışığı size sunulmuşsa — dördüncü buyruktaki Şabat Günü'nü açığa çıkarıp Pazar gününün tutulmasının Tanrı'nın Sözü'nde hiçbir temeli olmadığını göstererek — ve buna rağmen siz hâlâ sahte Şabat'a sarılıyorsunuz, Tanrı'nın "kutsal günüm" diye adlandırdığı Şabat'ı kutsal sayıp tutmayı reddediyorsanız, canavarın işaretini alırsınız. Bu ne zaman gerçekleşir? Kutsal Kitap'ta Pazar gününün sıradan bir çalışma gününden başka bir şey olduğunu gösteren tek bir söz bile olmadığını bildiğiniz hâlde, Pazar günü çalışmayı bırakıp Tanrı'ya tapınmanızı emreden kararnamenin gereğine itaat ettiğiniz zaman, canavarın işaretini almayı kabul eder, Tanrı'nın mührünü ise reddedersiniz. Bu işareti alınlarımıza ya da ellerimize alırsak, itaatsizler hakkında ilan edilen yargılar kaçınılmaz olarak üzerimize gelir. Ama yaşayan Tanrı'nın mührü,

Rab'bin Şabatı'nı vicdanen tutanların üzerine vurulur. Review and Herald, 27 Nisan 1911.

Cumhuriyetçi Parti'nin genel olarak bilinen zayıf yönü, siyasi rakiplerinin adil ve dürüst olduğunu varsaymaya istekli olmalarıdır; oysa Demokrat Parti'nin meyveleri, onların yalanın babasının çocukları olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Cumhuriyetçiler, tekrar tekrar ve sürekli olarak, siyasi rakiplerinin sözünü doğru kabul eder; oysa rakiplerinin sözlerini asla tutmadıkları kendilerine defalarca gösterilmiştir. Defalarca, Cumhuriyetçilerin beklenen dürüstlük ve bütünlüğe ilişkin hatalı yansımalarını destekleyecek makul hiçbir gerekçe sergilememiş olanlara dürüst motivasyonlar atfederler. Şu da doğrudur: Birçok Cumhuriyetçi, kişisel mali çıkar uğruna ya da onları kolayca manipüle edilebilir kılan gizli ahlaksız durumlar nedeniyle ilkelere bağlı kalmayı reddeder; ancak Cumhuriyetçi Parti'nin başlıca kehanetsel niteliği varsayımda bulunmaktır.

Onlara, aslında siyasi rakiplerinin sözlerinde duracakları yönündeki boş beklentiyle yurttaşlık sorumluluklarından feragat etmiş olmalarına rağmen, daha yüksek bir ahlaki ve siyasi konum aldıkları izlenimini vermelerine imkân sağlayan şey, kehanetlerde dinden dönen Protestanlarda belirtilen küstahlık niteliğidir. Deliliğin çok yaygın tanımı, farklı bir sonuç beklerken aynı şeyi tekrar tekrar yapmayı denemektir; oysa Cumhuriyetçiler, deliliğin Trump'a duydukları nefrette tezahür ettiğini söyleyerek, deliliğe yakalanmış olanların Demokratlar olduğunu iddia ediyor.

Yine de Cumhuriyetçilerin deliliği, uzlaşmanın yasama sürecinin gereği olduğu varsayımıyla uzlaşmalara razı olmalarıyla defalarca gözler önüne seriliyor; oysa "yasama süreci" ilkesine dayandığını öne sürdükleri siyasi uzlaşmalar, asla uzlaşmayan bir kesimle yapılıyor. Demokratlar, siyasi süreçte ancak sayılar aleyhlerine olduğunda tamamen kısıtlandıklarında geri adım atarlar. Siyasi süreçte gerçekten bir orta yol için çalıştıklarına dair hiçbir kanıt sunmadılar. Cumhuriyetçilerin deliliği, tamamen yersiz olan yinelenen iyimser beklentileridir.

Donald Trump'ı destekleyenlerin ezici çoğunluğu, Trump'ın en kötü özelliğinin erkekleri kendi gündeminin destekçileri olarak kabul etmeye istekli oluşu olduğunu söyleyecektir; oysa mevcut kanıtlar, bu seçimi yapmasının Trump açısından bütünüyle cüretkârlık olduğunu ortaya koymaktadır. Cüretkârlık, dinden dönmüş Protestanlığın kehanetsel niteliğidir. Şeytan, Kutsal Kitap'tan alıntı yaparak Mesih'i ayarttı; ancak bunu yaparken, o bölümü yersiz ve Kutsal Yazılara aykırı bir sınamaya dönüştürdü.

Onu Yeruşalim'e götürdü, tapınağın en yüksek noktasına çıkarıp ona dedi: Eğer Tanrı'nın Oğluyun, buradan kendini aşağı at. Çünkü şöyle yazılmıştır: "Seni korumaları için meleklerine buyruk verecektir; ve ayağın bir taşa çarpmasın diye seni elleri üzerinde taşıyacaklar." İsa ise ona şöyle cevap verdi: Şöyle de denmiştir: Rab Tanrını denemeyeceksin. Luka 4:9-12.

Yaklaşan Pazar günü yasası sırasında, Amerika Birleşik Devletleri'nin Protestanları, Şabat gününde işten el çekme yönündeki Kutsal Kitap buyruğunu alıp, Tanrı'ya yedinci gün Şabatı'nda tapınma buyruğunu çarpıtarak, insanların aslında putperestliğin güneş gününde tapınmak zorunda olduklarına dair uydurma bir buyruğa dönüştürecekler. Kutsal Kitap'taki bir pasajı yersiz ve Kutsal Kitap'a aykırı bir sınamaya çarpıtacaklar.

Bu incelemeyi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

İki boynuzlu canavarın bir ejderhanın ağzına sahip olduğunu, gücünün başında bulunduğunu ve buyruğun onun ağzından çıkacağını gördüm. Sonra Fahişelerin Anası'nı gördüm; annenin kızların kendisi olmadığını, onlardan ayrı ve farklı olduğunu. Gününü yaşadı ve o dönem geçti; kızları, yani Protestan mezhepler, sahneye çıkıp annenin kutsallara zulmettiği zamankiyle aynı zihniyeti eyleme dökmek üzere sıradakilerdi. Annenin gücünün azalmakta olduğunu, kızların ise büyüdüğünü gördüm; ve yakında, bir zamanlar annenin kullanmış olduğu gücü onlar kullanacaklar.

Yahuda gibi, sözde kilisenin ve sözde Adventistlerin, Katoliklerin nüfuzunu elde edip gerçeğe karşı gelebilmek için bizi Katoliklere ele vereceklerini gördüm. O vakit kutsallar, Katoliklerin pek az tanıdığı, adı sanı bilinmeyen bir topluluk olacak; fakat imanımızı ve adetlerimizi bilen kiliseler ve sözde Adventistler (nk Sebt yüzünden bizden nefret ediyorlardı; onu rtemedikleri için) kutsallara ihanet edecek ve onları, halkın müesseselerini hiçe sayanlar olarak Katoliklere ihbar edecekler; yani Sebt gününü tuttuklarını ve Pazarı hiçe saydıklarını.

Sonra Katolikler, Protestanlara ne çıkmalarını ve yedinci gün yerine haftanın ilk gününü tutmayanların hepsinin öldürüleceğine dair bir ferman yayımlamalarını emredecekler. Ve sayıları çok olan Katolikler Protestanların yanında duracak. Katolikler güçlerini canavarın suretine verecek. Ve Protestanlar, azizleri yok etmek için, annelerinin kendilerinden önce yaptığı gibi çalışacak. Ama onların fermanı sonuç doğurmadan önce, azizler Tanrı'nın Sesi tarafından kurtarılacak. Spalding ve Magan, 1, 2.